

a napnak, mely magam
egy-napja, lázroham
hidege, csak a nap
egymagában olyan,
 hogy összecsap

felettem, oldalam
marja, mint sérv, fogan,
hogy hasogassanak
teli-de-untalan,
 és ez alatt

poklok rohanjanak,
egék akadjanak,
fel, fel, fel, zátonyon,
hol a szem fennakad.

Kántor Péter

A SCHÖNBERG CSALÁD, 1907

Hogy milyen lehetett a Schönberg család,
azt Richard Gerstl vásznáról aligha tudod meg.
Volt egy férfi (Arnold) és egy nő (Mathilde),
és volt két gyerekük. Kint a zöldben
nem látszott tisztán semelyikük se: vibrált,
s elfedte a részleteket a fény.
Négy összetartozó alak – legalábbis
a vászon összetartja őket. Gerstl a festő.
Gerstl szerette a nőt, akinek itt nincs arca,
hogy visszamosolyogjon rá. A férfi
feje mint egy óriás hangjegy, benne
két távol ülő sötét pont, a szempár.
Schönberg a zeneszerző. Ővé a főhely
a kompozícióban. Mindenki bámulhatja.
Visszament hozzá a felesége.
A festő pedig hurkot kötött a nyakába.

ŐSZ A FALK MIKSA UTCÁBAN

1997. november 15., szombat.
A szél befújta a Falk Miksa utcába
Richard Gerstl festő szellemét.

Véletlenül épp arra jártam,
láttam, ahogy tátott szájjal,
szomorúan és hősiesen nevet.

Tele volt az utca akáclevéllel.
A nedves zöld tapéta
beborította még a parkoló autókat is.

Mit keresel te itt?
Vigyázz, mert beleragadsz az úttestbe!
Holott tudtam, hogy már rég beleragadt.

A keresztutcában sárga juharlevelek
tömörültek a fal mellé,
előbben minden élónél.

Utassy József

HAMVAD A CSIPKEBOKOR

Hamvad a csipkebokor tüze, ősz van.
Isten is élvezi most a határt:
feltör a szüretelőkből az ős dal,
messzeriasztva a büszke Halált.

És hazaballag a csősz, hazaballag.
Minden csontja ropog, feje fáj.
Prüsszögteni a pulit a harmat.
Elnyeli őket az esti homály.